

ЗМІСТ

<i>Частина перша. Крипачка</i>	7
<i>Частина друга. Графиня</i>	117

Вітер могутніми, сильними руками обіймав стрункі берізки на Мальковому подвір'ї, немов намагаючись скорити, притиснути їхні тендітні тільки до самої землі, зламати своєю могутністю. Негода, така раптова й несподівана, за якихось декілька хвиль найшла на тихе та мальовниче село Бориси, оповивши його справжніми сутінками, розбурхала спокійне плесо річки Кагамлички й розігнала селян по домівках.

У хаті ж Мальків, невеличкій, убогій та багатолюдній, цього дня в полудень було надзвичайно гамірно й неспокійно. Господиня, висока, ставна та гнівлива Килина Климівна, голосно сварилась зі старшою невісткою Домною. Їхні верескливі голоси мішалися з реготінням і несамовитими криками дітей, які носились, мов ошпарені, по хаті. Катерина забилася в куток біля вікна, радіючи з того, що може хоч трішки перепочити, й поглядала то на дощ, що пручко лився за вікном, то на колиску, у якій спав Микитко. Поряд сиділа похмура Ярина, ледь помітним дотиком руки гойдаючи колиску та косо зиркаючи на галасливих родичів. Вона зовсім нещодавно зробилася молодшою невісткою Гната й Килини Мальків, а доти жила безтурботним життям єдиної доньки заможних та поважних Дуденків. Вродлива, невеличка на зріст, тендітна Ярина Дуденкова вважалася першою дівчиною на селі, а вже посаг